



JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. maj 2010
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2010-150-1714
Dok.: AHS40162

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 934 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Morten N. Jakobsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 934 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Endelig bedes ministeren komme med sin holdning til, at det kun bør være sager efter udleveringslovens tilblivelse, der kan føre til udlevering.”

Svar:

Ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 om ændring af bl.a. udleveringsloven fik udleveringslovens § 2 sin nuværende udformning, således at der – i modsætning til tidligere – kan ske udlevering af danske statsborgere til straf-følgning i et land uden for Norden.

Lovændringen trådte i kraft den 8. juni 2002 og finder efter ændringslovens § 7, stk. 1, anvendelse på anmodninger om udlevering, der fremsættes efter lovens ikrafttræden.

Af bemærkningerne til ændringslovens § 7, stk. 1, fremgår det udtrykkeligt, at den nævnte ændring i udleveringsloven finder anvendelse i sager, hvor der fremsættes anmodning om udlevering efter lovens ikrafttræden, Det gælder ifølge lovbemærkningerne uanset, om lovovertrædelsen er begået før lovens ikrafttræden.

Det har således været tilsigtet, at reglerne om udlevering af danske statsborgere også finder anvendelse i sager, der angår forhold, som er begået før lovens ikrafttræden.